

Да не кажели европейцитѣ, че българетѣ се отнасятъ варварски съ 500-годишнитѣ си мѣчители, мнозина съ оружие въ рѣцѣ изливали въ околността, забирали съгражданитѣ си турци и докарвали ги въ града, като имъ казвали: „Слѣдвайте си работата и отъ никого недѣйте се страхува“. А пакъ нѣкой измежду гражданитѣ постоянно говорилъ, гдѣто и да било: „русский царь е поручителствовалъ за насъ, че ний сме добри хора, а не като турцитѣ зли; ако ний убиваме мирнитѣ сега турци или грабимъ тѣхния имогъ и си отмъщаваме, то ний ще постѣжимъ не така както ни е препорѣчалъ русский царь“.

На 6-й Юлий пристигналъ ген. Столѣтовъ съ останалитѣ надирѣ опълченци. Посрещанието било пакъ така тържественно. Уредилъ се градеки съвѣтъ въ който били поставени за членове и отъ турцитѣ За командантъ на града назначенъ майоръ Поповъ, а неговъ помощникъ поручикъ Шиваровъ.

До 20-й Юлий всичко било тихо, мирно, весело и приятно. Въ този день 4-та дружина отъ опълчението съ една багарея подъ командата на полк. князь Вязамски потеглила за Ст. Загора, която слѣдъ нѣкой часъ се завърнала и, като взелъ да се пълни града съ бѣжанци изъ Ст. Загора, а улицитѣ съ коля се задрѣстили, българското население въ Казанлъкъ така се исплашило, като че слѣдъ бѣжанцитѣ и турскитѣ пълчища настѣпвали. Всяки бърза, товари кола, талига или конь, нъ кое по първо да тури. Всичко мило, всичко скъпо, обаче, не се вдига . . . Жената товари едно, мжжѣтъ го сваля и хвърга друго. Единъ казва, че това било по цѣнно, а другий одговаря, че онова е по нужно. А пакъ онзи, който нѣма нито кола, нито конь, само рамена вдига, прѣсти чупи и сълзи рони.

Градѣтъ отъ часъ на часъ пустѣялъ и вечерята малцина отъ българетѣ останали въ него. Нѣкои веднага потеглили за Габрово, други се спрѣли въ Шипка, на Св. Никола, Бѣлитѣ Кладенци, Капацитѣ и пакъ се завърщали да си прибиратъ по нѣщо. Русситѣ и опълченцитѣ се установили на Св. Никола и почнали да се укрѣпаватъ, гдѣто на 24-й пристигналъ и ген. Столѣтовъ. На 25-й били уловени двама евреи шпиони преоблѣчени съ български дрѣхи и обѣсени.

Турцитѣ като разбили Калоферъ, почнали на чети да настѣпватъ къмъ Казанлъкъ. Нъ офицерина Кириловъ съ своитѣ доброволчески дружинки, както и шайкитѣ на Ивана,